

Tragao sam za uzrocima u nekim drugim mojim radovima, te došao do zaključka da je osnovni uzrok kulturno-civilizacijske prirode, opuštenosti i neodgovornosti srpskog čoveka, da u svojem životu, bez obzira kojim poslovima da se bavi, postavi realne ciljeve, izvrši samomotivaciju i pronađe partnere voljne da zajednički rade na njihovu ostvarenju. Najpre, Srbi poseduju sklonost da postavje nerealne ciljeve, nedovoljno se motivišu, a kada dođe do problema kod njihove realizacije, zapadaju u melanholiju i razočarenje. Zatim, Srbi vrlo brzo sklapaju prijateljstva i odabiru partnere, a kada dođe do konflikta, opet sledi melanholija i razočarenje.

Hoću reći da se mi Srbi, pa onda i narodi koji sa nama žive na istom prostoru, nismo pripremili za budući globalni i internacionalizovani svet, baziran na ciljevima i interesima politike, odbrane, sigurnosti, ekonomije, finansija, znanja, tehnologije i tržišta. U tome treba tražiti i razloge našeg velikog nesporazuma sa bližim i daljim okruženjem, koji je kulminirao raspadom prethodne Jugoslavije i konačno tragičnim i varvarskim bombardovanjem srpskih zemalja od strane NATO-alijanse, a čije uzroke ponajpre treba da potražimo u sopstvenom socijalno-političkom sistemu, koji je bio nesposoban da u političkoj, akademskoj i intelektualnoj vlasti i eliti okupi ljude koji će kreirati društveni sistem prilagođen da optira sa svetom. Dospeli smo to gde smo, dospeli smo do kulturno-civilizacijskog smetlišta, tako da sa Srbima u jednom državno-pravnom projektovanom sistemu ne žele da žive Slovenci, Hrvati, Muslimani, Šiptari, itd. Čak niti Crnogorci.

Šta nam je činiti?

Ponajpre treba da radimo na sebi i ne treba živeti u iluzijama i zabludama da se brzo možemo približiti kulturno-civilizacijskom miljeu Nemaca, Holandana, Amerikanaca, protestantizma, koji se isključivo osniva na ciljevima i interesima. Mi Srbi, sve što činimo, činimo to „od duše,, - „od duše - duši,,. Treba reći, da mi ne posedujemo izvornu teoriju proizašlu iz duše, s obzirom da je najveći slovenski mislilac po tim pitanjima, Rus Berdjajev, veoma malo obrađivan i operacionalizovan u teoriju, posebno kada se to odnosi na ekonomiju i preduzetništvo. Mi izučavamo, produbljavamo i prilagođavamo teorije, nastale u kulturno-civilizacijskom krugu protestantizma, tako da u praksi kod implementacije ovih teorija nailazimo na brojne probleme.

Kako smo ušli u XXI. vek, koji će, bar što se tiče zemalja čiju teoriju najviše poznamo - a to su industrijski razvijene zemlje protestantskog i katoličnog kulturno-civilizacijskog miljea, karakterisati informatizacija, komunikacija i vizualizacija, želimo li kao kultura i civilizacija, kao narod, da opstanemo, biti će potrebno menjati se veoma brzo, inače će se najveći broj odseliti (a već danas u SAD ima gotovo 2 miliona Srba, za sledećih dvadesetak godina više od 70% Srba živiti će izvan srpskih zemalja) u one zemlje, kulture i civilizacije, u kojima će moći da žive po meri dostojnoj čoveka XXI. veka

Promena treba da se ostvari ponajpre u naučnom području organizacije i vođenja, pa ova knjiga, u okviru programa obrazovanja MM College, predstavlja samo jedan doprinos i podsticaj da radimo na sebi.

Akademik prof. dr Milan Galogaža